

RESOLUCIÓ DE SOBRESÈIMENT del procediment sancionador núm. PS 4/2018, referent a la Direcció General de la Policia del Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya.

Antecedents

1.- En data 07/12/2017 va tenir entrada a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades un escrit d'una persona pel qual formulava denúncia contra la Direcció General de la Policia del Departament d'Interior (en endavant, DGP), amb motiu d'un presumpte incompliment de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (en endavant, LOPD). La persona denunciant (identificada a l'acord d'iniciació) exposava que la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra (en endavant, PG-ME), hauria dut a terme diverses actuacions –incardinades en el si d'un procediment judicial substanciat davant el Jutjat d'Instrucció núm. 21 de Barcelona- que podrien contravenir la LOPD, en concret:

- a) Que agents de la PG-ME haurien notificat en “*sobre abierto*” els documents judicials DOC 1, DOC 2 i DOC 3 (dels quals aportava còpia i es detallen més endavant), de manera que terceres persones van tenir accés al seu contingut.
- b) Que aquests mateixos documents s'haurien notificat per part d'agents de la PG-ME, en adreces que no corresponien a aquella que la persona denunciant havia indicat expressament al Jutjat a efectes de notificacions (en el cas del DOC 1 i DOC 3 es van notificar a una adreça del Vendrell; i, en el cas del DOC2 a un hotel de Lleida). La persona denunciant assenyalava que, si bé inicialment havia indicat al Jutjat l'adreça del Vendrell a efectes de notificacions, en data 29/07/2015 havia presentat al Jutjat un escrit per tal de facilitar una nova adreça a efectes de notificacions, en concret el domicili de la seva representació lletrada.

Per tal d'acreditar els fets denunciats, la persona denunciant aportava còpia de la documentació següent:

- DOC 1. Citació judicial dirigida a la persona aquí denunciant, on consta l'adreça del Vendrell. En el document no consta la data en què es va efectuar la notificació -la qual, segons la persona denunciant s'hauria produït el 03/02/2016- però sí que hi figura la signatura i el TIP de l'agent que lliurà la notificació, així com la signatura i DNI de la persona qui va rebre la notificació –segons la persona denunciant, la seva mare-. En aquest document intítulat “*N07 Notificació de citació judicial*”, on consta la capçalera de la DGP, s'inclouen, les següents dades: Jutjat que dicta l'ordre; tipus de procediment; Identificador; dades de la unitat Instructora; nom, cognoms, data de naixement, filiació, núm. DNI i domicili de la persona citada –i aquí denunciant-; hora i data de la compareixença. En aquest document, consten unes caselles que poden ser marcades (tot i que en el document aportat no ho estan) per tal d'indicar si la persona citada ha de comparèixer al Jutjat que correspongui en qualitat de testimoni, persona denunciant o persona denunciada com a presumpte/a autor/a d'un delicte o bé d'una falta. En l'apartat de “*Persona que rep la notificació*” hi figura l'anotació “*P.O*”, i a continuació una signatura manuscrita en la que es pot llegir un cognom que coincideix amb el segon de l'aquí denunciant.
- DOC 2. Resolució judicial de 31/03/2017 referida a la persona aquí denunciant. En aquest document no consta la identitat de la persona qui va recollir la notificació –que segons la

persona denunciant fou una empleada d'un hotel de Lleida on s'allotjava-, però sí que hi figura el dia i l'hora en què es va notificar i la signatura de l'agent notificador. En aquest document es fan constar dades relatives a la persona aquí denunciant, entre d'altres, que havia estat condemnada en un procediment penal, que no havia fet efectiu l'import de la multa i indemnització (120 euros i 40,97 euros, respectivament), que no s'havia pogut embargar béns de propietat, que es declarava la seva insolvència, i que es lliurava ofici a la PG-ME per tal de procedir a la seva detenció en cas de no fer efectiu el pagament de la multa i indemnització citada.

- DOC 3. La mateixa resolució judicial indicada en el punt precedent. En aquest document no consta la identificació de la persona qui va rebre la notificació –qui, segons la persona denunciant hauria estat la seva mare-; però sí el dia i l'hora en què es va efectuar la notificació, així com la signatura i el núm. TIP de l'agent notificador.

2.- L'Autoritat va obrir una fase d'informació prèvia (núm. IP 377/2017), d'acord amb l'article 7 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, i l'article 55.2 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (en endavant, LPAC), per tal de determinar si els fets eren susceptibles de motivar la incoació d'un procediment sancionador, la identificació de la persona o persones que poguessin ser responsables i les circumstàncies rellevants concurrents en uns i altres.

En el si d'aquesta fase d'informació, per mitjà d'ofici de data 18/12/2017 es va requerir a la DGP per tal que donés compliment al següent:

- a) Informés si la DGP ha establert amb l'administració de justícia un protocol pel que fa al lliurament de les notificacions judicials que efectuen agents de la PG-ME. En cas afirmatiu, se li requeria que n'aportés una còpia.
- b) Exposés les raons que justificarien que agents de la PG-ME es personessin –sempre segons la persona aquí denunciant- en els domicilis i dates indicats a l'antecedent 1r (el de la mare de la persona denunciant -en relació amb els documents DOC 1 i DOC 3-; i el d'un hotel del Lleida on s'allotjava –en relació amb el DOC 2-), a fi de notificar-li actuacions judicials quan, segons indica la persona denunciant, havia assenyalat al Jutjat on es tramitaven els procediments un altre domicili –el de la seva representació lletrada- a efectes de notificacions.
- c) Indiqués a través de quin mitjà hauria obtingut la PG-ME l'adreça del Vendrell on es van notificar els documents DOC 1 i DOC 3. En particular, que concretés si aquesta adreça l'havia facilitat el Jutjat, o si la va obtenir la PG-ME de les seves pròpies bases de dades, etc. I acredités documentalment l'origen de la informació.
- d) Exposés detalladament quin fou el procediment seguit per notificar a l'aquí denunciant els documents als quals s'ha fet referència. En cas que, tal com indicava l'aquí denunciant, els documents judicials es lliuressin en “*sobre abierto*”, informés si és aquesta una pràctica habitual dels agents de la PG-ME respecte les notificacions judicials, i en tot cas, si es fa així seguint indicacions de l'òrgan judicial corresponent.
- e) En relació amb el DOC 1, referent a la “*Notificació de citació judicial*” amb capçalera de la DGP, informés si aquest respon a un formulari tipus i en cas afirmatiu indiqués:
  - e.1. Si el formulari tipus havia estat elaborat per la DGP en col·laboració amb l'administració de justícia o només per la DGP.

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

- e.2. Si els camps del formulari tipus són complimentats ad hoc per la unitat policial de la PG-ME que correspongui.
- e.3. Les raons que justificarien que s'inclogui en aquest formulari tipus, no només el nom, cognom i adreça de la persona citada, sinó també el DNI complet, les dades del jutjat que dicta l'ordre, les dades del procediment judicial, en qualitat de què es compareix, etc; tenint en compte que dels fets denunciats s'infereix que aquesta citació pot ser entregada –sense sobre tancat- a una persona diferent a la citada, tal com es desprèn de la mateixa indicació que figura al formulari, en el sentit que pot ser signat per la “persona que rep la notificació”, qui podria ser una persona diferent a la persona citada.

3.- Un cop superat amb escreix el termini de 10 dies concedit a la DGP sense que hagués donat compliment al requeriment d'informació esmentat, mitjançant escrit de 12/01/2018, notificat aquell mateix dia, l'Autoritat reiterarà novament el primer requeriment d'informació efectuat en data 18/12/2017, per tal que en el termini de 5 dies a partir del dia següent al de la recepció d'aquest ofici en donés compliment, amb l'advertència que, en el cas que no en donés resposta podria incórrer en la infracció greu tipificada a l'article 44.3.i) de la LOPD, per no proporcionar a aquesta Autoritat la informació requerida.

El termini concedit en aquest darrer ofici de 12/01/2018 en què es reiterava el requeriment efectuat en data 18/12/2017, es va superar sense haver rebut cap resposta per part de la DGP.

4.- En data 29/01/2018 la persona denunciant va informar a l'Autoritat que el nom de l'hotel de Lleida on la PG-ME l'havia intentat notificar era (...).

5.- En data 08/02/2018 la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades va acordar iniciar procediment sancionador contra la DGP, en primer lloc, per una presumpta infracció molt greu prevista a l'article 44.4.b) en relació amb l'article 4.1 i 7.5 de la LOPD; i en segon lloc, per una presumpta infracció greu prevista a l'article 44.3.c) en relació amb l'article 4.3 de la LOPD. Així mateix, va nomenar persona instructora de l'expedient al/la funcionària de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, (...). Aquest acord d'iniciació es va notificar a l'entitat imputada el 08/02/2018.

En el mateix acord d'iniciació es van explicitar els motius pels quals no s'efectuà cap imputació respecte als fets denunciats relatius a la notificació del DOC 1. Al respecte, s'exposava en l'apartat de fets denunciats no imputats de l'acord d'iniciació el següent:

“Els fets també denunciats relatius a la notificació del DOC 1 (notificació en “sobre obert” i notificació en una adreça incorrecta), podrien ser constitutives de les infraccions de caràcter greu previstes als articles 44.3.d) de la LOPD (en relació amb l'article 10, pel que fa a la notificació “en sobre obert”) i 44.3.c) de la LOPD (en relació amb l'article 4.3, pel que fa a la notificació en adreça incorrecta). Ara bé, atès el temps transcorregut des d'aquells tractaments de dades, l'eventual responsabilitat en què hauria pogut incórrer la DGP hauria ja prescrit per haver-se superat el termini de prescripció previst a l'article 47 de la LOPD, que fixa un termini de prescripció de dos anys per les infraccions de caràcter greu, el qual gairebé s'havia consumit ja en formular-se la denúncia davant aquesta Autoritat.”

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

L'article 89 de la LPAC, en consonància amb els articles 10.2 i 20.1 del Decret 278/1993, preveu que procedeix l'arxivament de les actuacions quan en la instrucció del procediment es posi de manifest el següent: "e) Quan es conclogui, en qualsevol moment, que la infracció ha prescrit".

En l'acord d'iniciació es concedia a l'entitat imputada un termini de deu dies hàbils comptadors a partir del dia següent de la notificació per formular al·legacions i proposar la pràctica de proves que considerés convenientes per a la defensa dels seus interessos.

6.- La DGP va formular al·legacions a l'acord d'iniciació mitjançant escrit de 28/02/2018, juntament amb el qual aportava diversa documentació. Així mateix, la DGP sol·licità còpia de l'expedient, petició que fou estimada i s'atorgà l'accés a dita còpia.

7.- Davant les al·legacions formulades a l'acord d'iniciació per la DGP, la persona instructora va disposar l'obertura d'un període de prova.

8.- En data 13/06/2018 la persona instructora d'aquest procediment va formular proposta de resolució, per la qual proposava que la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades declarés que la DGP havia incorregut en una infracció molt greu prevista a l'article 44.4.b), en relació amb els articles 4.1 i 7.5, tots ells de la LOPD. En aquesta mateixa proposta, a la vista de les al·legacions formulades per la DGP a l'acord d'iniciació i a la prova practicada, es va decidir no mantenir algunes de les imputacions realitzades a l'acord d'iniciació per les raons que seguidament s'exposen:

8.1.- Pel que fa a l'accés per part d'una persona no identificada (treballadora de l'Hotel (...)) a les dades de la persona denunciante contingudes en el DOC 2, es va decidir no mantenir la imputació en base al dret a la presumpció de no-existència de responsabilitat administrativa mentre no es demostrï el contrari (art. 53.2.b Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (en endavant, LPAC)).

Així, en relació amb les circumstàncies en què es va dur a terme la notificació del dit DOC 2, la DGP en el seu escrit d'al·legacions informà que *"es va efectuar lliurant directament aquest document a la persona requerida, és a dir, a la senyora (nom de la persona denunciante) la qual es va identificar a través del seu document nacional d'identitat (DNI)";* afirmació que fou corroborada en fase de prova mitjançant l'aportació del testimoni dels agents actuants, els quals ratificaren que la notificació i el lliurament del DOC 2 es va efectuar directament a la persona aquí denunciante prèvia identificació a través del DNI.

8.2.- Pel que fa a la notificació en un domicili distint a aquell que la persona denunciante havia indicat expressament al Jutjat a efectes de notificacions.

8.2.1.- En relació amb la notificació del DOC 2 a un hotel on es trobava allotjada la persona denunciante, es va decidir no mantenir la imputació i considerar ajustat a la normativa de protecció de dades utilitzar en el present cas la informació continguda al fitxer SIP Hotels per tal de notificar a la persona denunciante, atesa la naturalesa de la resolució judicial que s'havia

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

de notificar a la persona denunciant, que contenia una part dispositiva que recollia l'eventual ingrés a presó de la denunciant per responsabilitat personal subsidiària per impagament de multa.

8.2.2.- En relació amb la notificació del DOC 2 a una adreça de la localitat d'El Vendrell diferent a aquell domicili que la persona denunciant havia indicat prèviament al Jutjat a efectes de notificacions, es va decidir no mantenir la imputació a la vista de la documentació aportada per la DGP en fase de prova, consistent en dos oficis de requeriment del dit Jutjat – de dates 31/03/2017 i 18/04/2017- dirigits a la PG-ME per tal que aquest cos practiqués la notificació corresponent, en els quals consta en l'apartat "*domicili o parador*", a una adreça de la localitat de El Vendrell. Aquesta documentació demostrava, doncs, que la PG-ME es va limitar a seguir les indicacions proporcionades pel Jutjat d'Instrucció pel que fa a la notificació a una adreça d'El Vendrell, per la qual cosa no li era exigible a la DGP cap responsabilitat administrativa en relació amb aquest fet concret.

Aquesta proposta de resolució fou notificada en data 19/06/2018, i es concedia un termini de 10 dies per formular al·legacions.

Del conjunt de les actuacions practicades en aquest procediment es consideren acreditats els fets que seguidament es detallen com a fets provats.

Fets Provats

En data 09/05/2017 la DGP va lliurar en mà i sense sobre tancat a la mare de l'aquí denunciant una resolució judicial de data 31/03/2017 que contenia les dades relatives a la persona aquí denunciant indicades al DOC 3 de l'antecedent 1r, el que va comportar que accedís al contingut del citat document. Tal com s'indica als antecedents, el document controvertit lliurat a una tercera persona, consistia en la resolució judicial de 31/03/2017 referida a la persona aquí denunciant, i en la qual consten les seves dades identificatives, així com que havia estat condemnada en un procediment penal, que no havia fet efectiu l'import de la multa i indemnització (120 euros i 40,97 euros, respectivament), que no s'havia pogut embargar béns de propietat, que es declarava la seva insolvència.

Fonaments de Dret

1.- És d'aplicació al present procediment el previst al Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, segons el previst a la DT 2^a de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades. Aquesta proposta de resolució es formula de conformitat amb l'article 13 del Decret 278/1993, que atribueix tal facultat a l'instructor del procediment. Pel que fa a la competència per dictar la resolució del procediment sancionador, de conformitat amb els articles 5.k) i 8.2.j) de la Llei 32/2010, correspon a la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

2.- En el si d'aquest procediment sancionador, l'entitat imputada va formular al·legacions davant l'acord d'iniciació i també davant la proposta de resolució. El primer escrit d'al·legacions ja fou analitzat en la proposta de resolució formulada per la persona instructora, si bé es considera procedent fer-hi una menció en la present resolució, atès que en les al·legacions formulades davant la proposta de resolució es reproduïen en part les formulades prèviament davant l'acord d'iniciació. Tot seguit s'analitzen doncs el conjunt d'al·legacions formulades per l'entitat imputada.

En relació amb la notificació del DOC 3 –dirigit a la persona aquí denunciant- en sobre obert a la mare de la persona denunciant, la DGP al seu escrit d'al·legacions a l'acord d'iniciació al·legava l'existència d'una habilitació legal que empararia aquesta actuació. En aquest sentit, invocava els següents articles de la Llei d'Enjudiciament Criminal (en endavant, LECr):

Article 170

“La notificació consisteix en la lectura íntegra de la resolució que s'hagi de notificar i el lliurament de la còpia de la cèdula a qui es notifiqui, i se n'ha de fer constar el lliurament per mitjà d'una diligència succinta al peu de la cèdula original”.

Article 171

“En la diligència s'hi ha d'anotar el dia i l'hora del lliurament, i l'han de signar la persona a qui es faci la notificació i el funcionari que la practiqui (...)”.

Article 172

“Quan en la primera diligència de cerca no es trobi al seu domicili la persona a qui s'hagi de notificar, sigui quina sigui la causa i el temps d'absència, s'ha de lliurar la cèdula al parent, familiar o criat, major de catorze anys, que es trobi al domicili esmentat. Si no hi ha ningú, el lliurament s'ha de fer a un dels veïns més pròxims”.

Article 173

“En la diligència de lliurament cal fer-hi constar l'obligació de qui rep la còpia de la cèdula de lliurar-la a la persona a qui s'hagi de fer la notificació tan bon punt torni al seu domicili, sota la multa de 25 a 200 pessetes si deixa de lliurar-la-hi”.

La DGP afegia que *“realitzar la notificació d'aquesta interlocutòria d'una forma distinta a l'establerta a la LECRIM podia comportar vicis en la pràctica d'aquesta comunicació que podien implicar que es qüestionés la seva validesa en el marc del procediment penal”*, de conformitat amb el que preveu l'article 180 LECr (*“Són nul·les les notificacions, les citacions a dia cert i les citacions a termini que no es practiquin d'acord amb el que disposa aquest capítol”*).

Efectivament, la instructora ja va deixar palès a la proposta que, tal com al·legava la DGP, l'article 170 LECr estableix que s'haurà de donar una còpia de la cèdula a qui es notifiqui i s'haurà de fer constar el seu lliurament a través d'una diligència succinta al peu de la cèdula original. Però també assenyalava que, pel que fa a la pràctica de les notificacions, s'havia d'estar, no només el que prescriuen els preceptes de la LECr abans transcrits, sinó també a allò que determina l'article 166 de la mateixa norma, precepte que, cal fer notar, fou objecte de modificació per la Llei 13/2009, de 3 de novembre, a diferència dels transcrits 170 i ss de la LECr que conserven la seva redacció original.

“Els actes de comunicació s'han de fer sota la direcció del secretari judicial.”

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

Les notificacions, les citacions a dia cert i les citacions a termini que es practiquin fora de les estrades del jutjat o del tribunal les ha de fer el funcionari corresponent. Quan el secretari judicial ho consideri convenient, es poden fer per correu certificat amb justificant de recepció; el secretari ha de donar fe en les actuacions del contingut del sobre tramès, i s'hi ha d'unir el justificant de recepció.

Les notificacions, les citacions a dia cert i les citacions a termini s'han de practicar en la forma prevista al capítol V del títol V del llibre I de la Llei d'enjudiciament civil. (...)

L'article 149 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil (en endavant, LEC) estableix que són actes processals de comunicació "*les notificacions, quan tinguin per objecte donar notícia d'una resolució o actuació*", concretant l'article 152.3.3a que una de les formes a través de les quals es poden efectuar les notificacions és mitjançant el "*lliurament al destinatari d'una còpia literal de la resolució que se li hagi de notificar, del requeriment que el tribunal o el secretari judicial li adreci, o de la cèdula de citació o citació a termini*". I l'article 161 de la LEC regula de forma detallada la "*comunicació per mitjà de còpia de la resolució o de cèdula*", establint el següent:

"1. El lliurament al destinatari de la comunicació de la còpia de la resolució o de la cèdula s'ha d'efectuar a la seu del tribunal o al domicili de la persona que hagi de ser notificada, requerida, citada o a termini, sense perjudici del que preveu l'àmbit de l'execució. El lliurament s'ha de documentar per mitjà d'una diligència que ha de ser signada pel funcionari o el procurador que l'efectuï i per la persona a qui es faci, el nom de la qual s'ha de fer constar

2. (...)

3. Si el domicili on es pretén practicar la comunicació és el lloc en el qual el destinatari té el domicili segons el padró municipal, o a efectes fiscals, o segons el registre oficial o publicacions de col·legis professionals, o és l'habitatge o local arrendat al demandat, i no s'hi troba el destinatari, es pot efectuar el lliurament, en sobre tancat, a qualsevol empleat, familiar o persona amb qui convisqui, més gran de catorze anys, que es trobi en aquest lloc, o al conserge de la finca, si en té, i ha d'advertir al receptor que està obligat a lliurar la còpia de la resolució o la cèdula al destinatari d'aquesta, o a avisar-lo, si en sap el parador, i s'ha d'advertir en tot cas el receptor de la seva responsabilitat en relació amb la protecció de les dades del destinatari (...)

En la diligència s'ha de fer constar el nom de la persona destinatària de la comunicació i la data i l'hora en què va ser buscada i no trobada en el seu domicili, així com el nom de la persona que rep la còpia de la resolució o la cèdula i la relació d'aquesta persona amb el destinatari; la comunicació efectuada d'aquesta manera produeix tots els seus efectes".

En el seu escrit d'al·legacions a la proposta de resolució, la DGP sosté que "*el procés de notificació de la interlocutòria objecte de controvèrsia es troba completament regulat a la LECRIM, que és la norma de caràcter especial que regula la tramitació dels procediments de la jurisdicció penal. En aquestes circumstàncies quan la instructora de l'expedient exposa que la PG-ME havia d'aplicar l'establert a la Llei d'Enjudiciament Civil no té en compte que aquesta norma només es podrà aplicar amb caràcter supletori (art. 4 LEC), circumstància que no serà possible en el present cas ja que la forma en la qual s'havia de procedir es troba perfectament i íntegrament regulada a la LECRIM".*

L'article 4 de la LEC invocat per la DGP estipula el següent:

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

“Caràcter supletori de la Llei d'enjudiciament civil

En defecte de disposicions en les lleis que regulen els processos penals, contenciosos administratius, laborals i militars, els són aplicables, a tots ells, els preceptes d'aquesta Llei”.

En contra del que argüeix la DGP, i pel que fa a la pràctica de les notificacions, no ens trobem aquí en un cas d'aplicació supletòria de la LEC, sinó que és la pròpia la LECr la que determina en el seu article 166 de quina forma s'han de practicar les notificacions, remetent-se expressament a tal efecte al previst a la LEC. Es tracta doncs d'un supòsit de remissió expressa en què un text normatiu -en aquest cas la LECr- es refereix a un altre -la LEC- de forma tal que el seu contingut ha de considerar-se com a part de l'articulat de la norma de remissió. I en aquest cas resulta encara més evident, si cap, aquesta aplicació directa i no supletòria quan, com s'ha dit, aquest article 166 de la LECr fou expressament modificat per la Llei 13/2009 per introduir, entre d'altres, aquesta remissió.

Seguidament la DGP, en el seu escrit d'al·legacions a la proposta, manifesta que *“en el negat cas que s'hagués produït alguna infracció a la normativa de protecció de dades de caràcter personal en la notificació a la mare de la denunciada, escau indicar que la DGP no en seria responsable”*. La DGP basa aquesta manca de responsabilitat, en essència, en el fet de que qui *“dirigeix els actes de comunicació que s'encarreguen als membres de la PG-ME en el marc d'un procediment penal és el lletrat de l'administració de justícia (secretari judicial) que és qui determina com s'han d'efectuar aquestes diligències (...) els membres de la PG-ME actuen en aquest àmbit com mers comissionats del poder judicial i, en aquest sentit, si l'APDCAT considera que s'ha de canviar la forma en la qual es realitzen aquestes comunicacions s'haurà de dirigir als òrgans d'aquests poder que les emeten i que són els que determinen la seva execució”*. En aquest sentit, afegeix la DGP que *“tant la LECRIM com la LEC (art. 166 LECRIM i 160 LEC) estableixen que correspon al lletrat de l'administració de justícia donar fe del contingut dels sobres en aquells casos en els quals els actes de comunicació s'hagin d'efectuar en sobre tancat. Així, aquesta Direcció General entén que no és possible que els membres de la PG-ME efectuïn notificacions introduint ells mateixos en un sobre el document a notificar si la persona a qui finalment es lliura la comunicació no és la persona interessada”*.

En primer lloc convé aclarir que la manifestació de la DGP relativa a que *“tant la LECRIM com la LEC (art. 166 LECRIM i 160 LEC) estableixen que correspon al lletrat de l'administració de justícia donar fe del contingut dels sobres en aquells casos en els quals els actes de comunicació s'hagin d'efectuar en sobre tancat”*, està prevista a les referides normes únicament pel que fa la remissió per correu certificat dels actes de comunicació,

Dit això el cert és que no es pot deixar d'advertir certa incongruència entre el que disposen els articles 170 i següents de la LECr invocats per la DGP (a títol d'exemple, el que preveu l'article 170 quan explicita que *“la notificació consisteix en la lectura íntegra de la resolució que s'hagi de notificar”*) i el previst a l'article 161 de la LEC (notificació en sobre tancat a terceres persones) al qual remet expressament, com s'ha dit, l'article 166 de la LECr. A aquesta circumstància també se l'ha d'afegir el fet que, tal com exposa la DGP, és el/la Secretari/a Judicial sota quina direcció es realitzen els actes de comunicació. Així les coses, es considera que no procedeix mantenir aquesta imputació.

A la vista de tot l'exposat, hauria estat recomanable que entre els òrgans judicials i la DGP s'hagués formalitzat un protocol o instrument equivalent per tal de preveure la manera en què s'han de resoldre determinades situacions que es puguin donar en el si de la col·laboració que presta el cos de la PG-ME als òrgans judicials, com és en el cas analitzat. A manca d'aquest instrument, i per tal de complir amb el que estableix la normativa, es recomana a la DGP que quan les notificacions es lliurin a terceres persones ho faci en sobre tancat. I si la DGP considera que aquesta manera d'actuar -introduir de "motu propio" l'acte a notificar en un sobre, sense coneixement del jutjat- suposaria un vici procedimental, tal com es desprèn de les seves al·legacions, el que hauria de fer la PG-ME és informar al jutjat de l'absència de la persona a qui s'havia de notificar per tal que el/la secretari/a judicial doni noves instruccions expressives sobre com dur a terme la dita notificació a terceres persones, a la vista del que disposen els articles esmentats.

3.- El Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, preveu a l'article 20:

"1. És procedent el sobreseïment:

a) Quan els fets no són constitutius d'infracció administrativa.

b) Quan no hi ha indicis racionals d'haver-se produït els fets que han estat la causa de la iniciació el procediment.

c) Quan no s'ha acreditat l'existència de responsabilitat, o bé s'ha produït l'extinció d'aquesta. Si el procediment es dirigeix contra una pluralitat de persones, la resolució de sobreseïment només afecta aquelles en qui concorren les esmentades circumstàncies.

2. Als efectes del que estableix l'apartat anterior, l'extinció de la responsabilitat es produeix, en tot cas, per la prescripció de la infracció."

L'article 10.2 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, preveu que:

"(...) no es formularà plec de càrrecs i s'ordenarà el sobreseïment de l'expedient i l'arxiu de les actuacions quan de les diligències i de les proves practicades, en resulti acreditada la inexistència d'infracció o responsabilitat. Aquesta resolució es notificarà als interessats".

De conformitat amb aquests articles i per les raons que s'han exposat, procedeix acordar el sobreseïment d'aquest procediment i l'arxiu de les actuacions.

Fent ús de les facultats que em confereixen l'article 15 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat de Catalunya,

RESOLC

Primer.- Declarar el sobreseïment del procediment sancionador núm. 4/2018, relatiu a la Direcció General de la Policia, sense perjudici de les consideracions efectuades en la recomanació continguda al fonament de dret 2n.

Segon.- Notificar aquesta resolució a la Direcció General de la Policia.

Tercer.- Ordenar la publicació de la Resolució al web de l'Autoritat (www.apd.cat), de conformitat amb l'article 17 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa d'acord amb els articles 26.2 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades i 14.3 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, qui ostentava la condició de persona interessada en el procediment pot interposar, amb caràcter potestatiu, recurs de reposició davant la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb el que preveu l'article 123 i següents de la Llei 39/2015 o bé podeu interposar directament recurs contenciós administratiu davant els Jutjats del Contenciós Administratiu, en el termini de dos mesos a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb els articles 8, 14 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Igualment, la persona interessada en el procediment pot interposar qualsevol altre recurs que consideri convenient per a la defensa dels seus interessos.

La directora

M. Àngels Barbarà i Fondevila

Barcelona (a la data de la signatura electrònica)